

اتشارات رفیع

هرگونه پیره برداری متنی، صوتی، تصویری و نرم افزاری
(شبکه های اجتماعی، پادکست و ...) از کل اثر هنر نیست
(استفاده تبلیغی و ترویجی کوتاه بالامانع است).

راه سفید

زندگینامه داستانی شهید محمد جعفر حسینی (بوزینب) مدافع حرم لشکر فاطمیون

از زبان همسر

به قلم فاطمه سادات کیا

نوبت چاپ: اول ۱۴۰۲ شماره گان: ۱۱۰۰ نسخه

ویراستار: زینب آخوندی

ترجمه به زبان دری: بتوول اکبری

طراح جلد و صفحه آرا: فاطمه قلی نژاد

لیتوگرافی و چاپ: گلوری

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۳۳۰-۶۷۳-۸

قیمت: ۱۲۰۰۰ تومان

حقوق چاپ و نشر برای روایت فتح محفوظ است.

کیا، فاطمه سادات، ۱۳۶۹

راه سفید: زندگینامه داستانی شهید محمد جعفر حسینی (مدافع حرم افغانستانی) از زبان همسر

فاطمه سادات کیا، ویراستار زینب آخوندی، تهران: انتشارات روایت فتح، ۱۴۰۲، ۲۶۴ ص، مصور (کتاب)

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۳۳۰-۶۷۳-۸

و ضعیت فهرست نویس: کیا

زندگینامه داستانی شهید محمد جعفر حسینی (مدافع حرم افغانستانی) از زبان همسر

حسینی، محمد جعفر، ۱۳۶۵

دانشنایی فارسی -- قرن ۱۵

21st century --- Persian fiction

شهیدان مسلمان -- سوریه -- داستان

Muslim martyrs -- Syria -- Fiction

رده پندتی کنگره: PIR۱۳۵۸

رده پندتی دیوبیه: ۸۱۸۳/۶۲

شاره کتابشناسی ملی: ۹۲۲۹۵۷۳

اطلاعات رکورد کتابشناسی: کیا

دفتر: ۸۸۸۰۹۷۴۸، فروشگاه: ۸۸۸۹۷۸۱۴، پخش: ۸۸۸۵۳۹۰۸

نشانی: تهران، میدان فردوسی، خیابان شهید سپهبد قرنی، شماره ۱۶

﴿ مقدمه همسر شهید

به خدا رسیدن، خواه اعبد هیدن و عبد شدن در سایه سار معبد، دشواری دارد! به گمانم معبد کمی بیشتر عیم بودنت را می خواست، و گرنه رفتن حتمی بود... در همان چند ثانیه ای که گویا روح از جسمت جدا شده بود؛ اما باید می ماندی، عشق بازی ات هنوز مانده بودا باید درد می کشیدی! حقیقت، هنوز هم معادله پیچیده آن همه ترکش و تحمل دردهایش که می گفتی دوستشان دارم برایم حل نشده! باید بعد از عملی ناخواسته، پیش وجودانت پاسخگو می بودی و امان، از نگاه های شرمگینت! با جوابی از واقعیت ناخواسته بودن، اما من تو را می فهمیدم جانا؛ برای من هم درد آور بود، شاید دردآورتر از تو. باید طعم تلخ جاماندگی را می چشیدی که «یار حمان» و «یار حیم» تو را می خواهم و بس؛ این است که انسان به اوج می رسد، جاودانه می شود و می روید... من خرسندم از جاودانه شدنت و اما من عبد که راه بسیار دارم در عبد شدن و عبد ماندن! از آن لحظه ای که نظاره گر خواندن تلقین در بهشت بودم و نگریستم که چطور خاکها را

میهمان صورت آرام و موهای چون شبقت می‌کنی، در هم شکستم؛ نگاهی
به آسمان کردم، «یا صبور»، دستم را بگیر... و ایستادم؛ ما با هم عهد کرده
بودیم همه کارهای مان برای رضای خدا باشد. من پای این عهد، پرتوان
ایستاده‌ام.

فاطمه صدری